

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

ML
tribor

Prihaja vsako uedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plébanoš v Crensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Crensovce, Prekmurje. Oglasi, (inzerati) setudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Tridnevni zapor

je dobo g. Kūhar Štefan, urednik „Mōrszke Krajine,“ kandidat demokratske stranke za oba prekmurskiva okraja. Istina, zapor si je zaslužio, ar je ogrizavao g. Benko v tistoj reči, v šteroj je nesamo znao, ka g. Benko ma prav, nego za štero je od toga ešče dobro plačan. Pravimo, istina, ka si je zapor zaslužio, ali nam se li mili Kūhar, čeravno nam je sovražnik i to eden ti največših bio. Zakaj? Zato, ka gda on v zapori tri dni sedi i s tem zapečati svoje svedočanstvo, ka je lažlivec, te tisti, ki so ga bar neposredno do toga krivoga stopaja spravili, se mirno šečejo, vživajo, i mogoče se ešče veselijo njegovej nesreči. Što so tej? Njegovi pomagacje, njegovi podporniki, ki so se za njegovo ime skrivali, ki so njegovo protidržavnost s svojim „jugoslovanstvom“ zakrivali, ki so znali za njegove kšefte, pa li kak dobri „narodnjaki“ hodili v njegovo krčmo jest, pit, se zna da brezplačno dostakrat i ga na vse štiri podpirali, naj samo vrže Kleklina i njegovo krščansko stranko. Tej junacije so krivi Kūharve nesreče. Če on ne bi meo teh podpihovalcov, ki so ga drastili proti vsemi, ka je krščansko bilo, ne bi se ž njim to zgodilo. V njegovom obsojenji mi njega milijemo, bar popravi i zasluženo trpi, a obsodimo pa vse tiste automobiliste i neautomobiliste, ki so ga hujštili proti pravici.

Pri njegovom spadaji nam na pamet pride tudi stari francozki pregovor: „Ki v pápo vje, vmerje.“ Ne markišavski Kūharje, nego casarje Napoleonje so na lastnoj koži čutili pravico toga pregovora. V svojem listi je den za dnevom blato katoličansko vero, duhovščino, vjo v samoga rimskoga pápo tudi, komi je dodelo za kaplara Kleklina. Mogo je zato vmreti. Mi pri smrti njegovoga poštenja ga pomilijemo — obsodimo pa tiste, ki so ga do té smrti pripravili.

Slov. Krajina.

Kaj je to Slov. Krajina? Što pozna te kraj? Prle smo nikaj ne šteli od toga imena po Novinah, zdaj pa vsakšni den čujemo to lepó reč. Ne mislite pa, da je to kakšni kraj daleč od nas, gde za visikimi bregi prek Mūre. Ne. Slov. Krajina je naš rojstni kraj, je blagoslovljena dežela od bistré Mūre gor do sive Rabe, od slovenske zemle pri Radgonji dol do bele Lendave. To je rodovitna zemla, štero namakajo reke Mūra, Črnc, Ledava i Raba. To je naša materna zemla, štero že skoro dve jezero let namaka tudi znoj slovenskoga lūstva. V to zemlo so prišli naši slovenski očaki, gda je ešče Madjarov niti v Evropi ne bilo. Tu so gospodarili, tu se veselili ali žalostili Slovenci, či jim je šlo dobro ali slabo. Že pred jezero leti so stale po zelini bregah po Goriškem i v lendavski goricah bele cerkvice, že pred jezero leti je cvelo drevje pogoščavah i ogradih i rožice po sorki poljih Slovincov. Že dosta več kak jezero let se čuje od bistré Mūre do zelenoga bükovja slovensko spevanje kopačov, koscov i žnjecov.

Bili so to zlati časi za naše očake, gda so mirno obdelavali rodovitna pola po slovenskoj ravnini. Med spevanjom domači pesmi so pasli svoje črede. Nišče jim je ne zapovidavao, sami

svoji gospodarje so bili. Pa časi so se spremeni. Prišli so drugi narodi na našo sveto zemlo. Prišli so tudi Türki. Ešče zdaj svidočijo törjanska, tišinska i martjanska cerkev, da so Türki hodili tudi po našem kraju, požigali vesnice, kradnoli i morili ljudi. Bog zna koliko jezero Slovincov i Slovinc, stari i mladi, je zgubilo svoje življenje v teh roparski napadih Törkov. Prišle so tudi druge bojne, druge nesreče na naš kraj i na naše slovensko lūstvo. Ali vse zaman: slovenskoga lūstva je ne moglo nikaj potreti, nikaj vničiti. To lūstvo je gojilo svojo slovensko pesem, svoj slovenski jezik, svoje slovenske navade naprej. Tak so minola stóletja edno za drugim. Na našem lūstvi se je nikaj ne spremenilo. Kak so drugi narodi živeli, tak je šlo za njimi naše lūstvo. Že od 1500 naprej smo meli štampane knjige. Ešče zdaj se najdejo pri vnoji hižah po sto let stare molitvene knjige i sv. Pismo v slovenskom jeziku.

Samo edna je bila največša nesreča za nas Slovence v tom kraju, tostran Mūre, to, da smo čiduže menje hodili prek Mūre k bratom Slovincem. Zadnje čase smo skoro ščista pozabili na nje. Ali nas je itak vsigdar vlečko nekaj ta prek. Radi smo hodili na boža pota i vsikdar samo na Slovensko, prek Mūre. Radi smo šteli slovenske knjige i cilo vnojo-vnogo naši ljudi se je odselilo i se izda seli na Slovensko, prek Mūre. Ali to je vse premalo bilo. Mi tu smo se včili drugi jezik, svojega slovenskoga smo pa zapuščali.

Samo v cerkvi smo šče smeli rabiti svoj materni jezik, v šolah i drugi uradih je bio prepovedan, norčarili so se ž njega. Mi smo pa doma li radi gučali svoj materni jezik i kajšte smo delali, kamašte smo šli, so nas veselile lepe slovenske domače pesmi, od štéri lepši nega na sveti. Večkrat so prišli tudi Slovenci od ono stran Mūre k nam i so se čudili valj leščti našega jezika i krasoti našoj pesmi. Pravili so, da so dosta lepše pesmi kak njūve.

Ali tudi med nami samimi so bili vnoji, štéri so začnoli spoznavati lepoto našega jezika i so sklenoli, da bodo opet štampali za naše lūstvo v našem jeziku. Tak je nastano kalendar, Marijin list, Molitvena knjiga i na zadnje Novine. Tej listi so bili naši voditelji na žmetnoj poti našega življenja v zadnji letih. Či teh ne bi bilo, bi pomali preminoli mi Slovenci iz našega lepoga kraja. Tej listi so bili naša opora, oni so nam davali moč i oni so nas pripelali nazaj k našim bratom. Zdej se nam več nigdar ne trebe bojati, da bi preminole iz toga lepoga kraja slovenske pesmi. — Zato se zove naš kraj opet Slovenska Krajina, kak so ga negda imenivali naši očaki; ar gde Slovenci prebivlejo, gde se slovenska pesem glasi, tam je slovenski kraj i te kraj naj ma slovensko ime. Zato je naš kraj Slovenska Krajina, kak smo mi Slovenci.

Uradna naznanila.

Vsem občinskim uradom!

Varaždinski vojni okrug je razposlao vsem občinam red, po šterom bi mogeo vsakšni, štéri je bio vojak, iti notri. Tudi za tiste, štéri bi mogli dati živino, či bi nastanola mobilizacija, je predpisani takšni red. To je jako potrebno znati za vsakoga že zdaj v mirnom časi, kama de štéri mogeo iti. To je bilo tudi v staroj Avstro-Madjarsoj državi že v miri natenko dolobčeno.

Ne razmimo zato, kak morejo nevalani ljudje raznašati guče, da bo v tom meseci majuši mobilizacija. Vsi takšni guči od mobilizacije so laži. Vojaške oblasti so komaj zdaj izdale to naredbo, ar so prle ne mele časa zavolo vno-goga drugoga dela; ovači bi to naredbo že

prle dobili. Či je pa to delo zdaj končano i dobi vsakšni svoj red ravno zdaj, to nikaj ne pomeni, da bo mobilizacija, ka nade dugo!

Zato opominjamo občinske naprej postavlene, da naj tak naznanijo občanom, vsakoga pa, štéri bi širio kakšni guč od mobilizacije, naj naznanijo oblasti.

LIPOVŠEK, s. r.

NEDELA.

Risalska. Evang. sv. Jan. XV. Jezuš guči od sv. Dūha. Sveto pismo nam svedoči, ka ki ne ljubi, v smrti ostane i ka ljubezen Dūh sveti razleva po naših srcaj. To so bože reči. Brez ljubezni do Boga smo mrtveci na dūši to je nedostopni za nebesa. Ljubezen oživljuje pa rodi sv. Dūh v nas. Gda jo rodi? Pri krsti, pri sv. spovedi, pri sv. prečiščavanji i vsakom svestvi, če je dobro i vredno primemo. Dūša, ščeš goret, ščeš živet i Jezušovej ljubezni? Rada ga jemli k sebi pri sv. obhajali. Tu, o tu jo deli sv. Dūh v punoj meri.

Trpljenje Gospodovo.

Ta sramota je bila slednjč tak velka, ka se je Jeremijaš podstopo trditi, *Kristuš bo nekđaj ž njov nasičen: „On bo s sramotov nasičen.“* (Thr. 3. 30.) Nindri se ne prvi, da bo od bolečin, od ran, od vdarcov sit; nego bole mislijo vsi, ka je Kristuš šče po sramoti hrepeno, gda je vmiro, čeravno je v mrtvi krvi plavajoč izdahnó dūšo svojo: „*Žejam, žejam*“ (Jan. 19. 28.) Dozdeva se, kak da bi bio vmirajoč samo s sramotov nasičen, tak neizmerno velka je bila tá: „*S sramotov bo nasičen.*“

Moji krščeniki, kde morete najti vi človeka šteroga trpljenje ne bi bilo lehžejše kak trpljenje vašega Zveličara, četudi preglednete zgodovino lūdožercov ali ono Kannibalov? Če bi dnes to predgo nej samo tigrom i kačam razlago, nego tudi štorom ino pečnam, bi bio trdno prepričan, da bi je skoro tak daleč spravó, ka bi razpokali od smilenja, kajti, to bi njim v toj priliki ne bilo nikaj novoga. Pa li ne sem, kelkim izmed Vás sem izvabo dozđaj le edno skuzo naopak, jaz vidim, da poslušate vi vsi v mirnov dūšov popunoma brezčutno, kak da bi vse to, ka sem vam razlago, ne bi bilo za vas.

A zatoga vojo si nesmite misliti, ka se jaz nad tem čudujem, vej drugo nej sam pričakūvao. Ravno to je, ka dopuni mojemi Jezuš nezmerne bolečine, neverjetno mantranje i nezaslišano sramoto, ka je on pri vsem tem nej najšo nikoga, štéri bi ž njim čuto. „*Jaz sem čako na sočutje, a nišče ga nema z menov: čakao na tolažbo i nikše ne najdem.*“ (Ps. 68. 21.)

Job je najšo v svojoj nesreči tri prijátele, štéri so nad njegovov zapuščenostjov ino nago-tov raztrgali svojo obleko, štéri so 7 dni i 7 noči ležali pri njem na zemli, štéri so ž njim vřristivali, ž njim jokali ino v svojoj velkoj žalosti pepel trosili na glavó svojo.

Kda je bio Kato Mlajši od Cézara v vozo vržen, ga je sprevedo celi rimski senat, pred šterim je Kato gučo i tožó se je v velkoj bolečini pred senátom, te je pa z bridkim sočutjóm bio napunjen nad njegovim padcom. (Plut. in Kat.) Kda je bio tiran Dioniz prisiljen od Timoelona zapustiti svoj tron ino se podati v tui orsag, je prišlo celo mesto Korinth s kuznimi očmi ino vse pobito, da ga vidi, tak močno je bilo sočutje ž njegovov nesrečov.

A ti moj Zveličar koga pa najdeš ti, da bi meo s teboj le telko sočutja, ka bi ti privoščó le edno reč tolažbe ali bi ti dao kakšni drugi dokaz prijateljstva? Oh, vidi se mi, ka se žalostno ogledavaš i mi odgovoriš: „*Gledao sem naokoli i ne bilo pomočnika.*“ (Is. 63. 5.)

Celo od tvojih najljubših vučenikov te je odo eden, drugi te je zatajo, a ovi pa so občezali; vidlo se je, ka je tebe tvoj oča kak tujinca prepusto krutim krvnikom ino da je tvoja žalostna mati z ništernimi drugimi pobožnimi verno vdanimi ženami tebi sledila. Bog moj! Ka bi sirote tebi pomagale? Žene, ja žene, štere so glédale iz daleka! (Mark. 15. 40.) Ka morejo one za té včiniti med nepreglédnov vnožinov hüdodelnikov, šteri so te mučili, med ljúdstvom, štero te je zasramúvalo, med krvniki, šteri so te križali, med dúhovni ino pismoznanci, šteri so te preklinjali? Tisti, šteri so šli mimo, so se norčarili ino majali z glavov: (Mat. 27. 39.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

Za naše vojake, da dobijo bolšo hrano v Krivoj Palanki, so páli intervenirali nar. poslanec Klekl. Ministrov pomočnik so na njúvo prošnjo že pisali komandi v Krivo Palanko. Ravno te poslanec so se zavzeli túdi za vojaka Maučec Augustina iz Lipovec i Farkaš Ignaca z Beltince, da dobita nazaj obleko, štera njima je na zgübo prišla.

Veržej. Na zadnjo nedelo tóga meseca, to je, dne 27, se bô v salez. zavodi obslúžavao velki svetek Marije Pom. kristjanov. Spovedavali bodo že v soboto odvečera in v nedelo do poldne. V soboto okoli 7 vóre do večernice. Kapela de celo noč odpreta. V nedelo zajtra de prva sv. meša in predga ob 5 vóri. Potem se bodo naprej slúžile sv. meše do 10 vóre. Ob 10 de na prostom velka, pónifikalna (škófova) meša ino predga. Popoldne okoli 2 vóri de prošecija s kepom Marlje Pom. ino blagoslov. Tistim romarom, šteri pridejo v soboto ali v nedelo s prošecijov, bomo šli proti, či nam to voditelje prošecije prle, do sobote, dajo na znanje.

Knige „Hodi k oltarskomi Svestvi“ si je komaj petsto ljudi naročilo. Telko se ne more štampati, ar bi jako drago prišle. Ešče ednok pozovemo gor vse, ki ščejo deci svojoj knige té kúpti, naj se zglasijo še te mesec.

Za invalide. Opozarjajo se vsi člani zdrúženja vojni invalidov, da se naj v najkračšem časi zglasijo v Soboti, ar do konca toga leta more biti zgotovljena štattstika od invalidov. Drugi pa, ki so šče ne kotriže toga drúštva se naj vpíšejo. Vó bodo dane nove članske knjigice, v šteri more meti vsaki svoj kep. Što šče kaj več zvediti ód toga, se naj obrne na Alojza Kaufman v Križavci ali Štefana Gašpar v Čópinci. Ki se za kratek čas nedo priglasili, nedo sprijeti.

Vsem, ki nam od določene naročnine kaj više pošljejo, se srčno zahvalimo. To šumo obrnemo za pokritje stroškov, štere mamó pri naših časopisaj za sirote, štere té brezplačno dobijo. Zadnjič so nam poslali vlč. g. Žerdin Jožef pleb. v Radkovicah više naročnine ešče 25 Din. — Maitz Franc, obč. tajnik od Sv. Jürja pa 5 Din. — Srčna hvala obema.

Najden je na den sv. Florijana v Krogi „Šolski Molitvenik“ z napisem: Za spomin od tete Ivanke Mežan, Bled 18. 8. 1918. Lastnik naj se zglaš pri Titan Franci v Krogi št. 49.

Tretjerednikom na znanje. Na risalsko nedelo bo odveza za tretjerednike i kratek navuk po večernici v Črensovcih.

Fabijola

ali

Cerkev v kátakombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Tú najdemo zapisano, da je bilo leta 250 pod papom Kornelijom v Rimi 46 dúhovnikov i 154 menših cerkveni slúžabnikov, štere vse so vórniki skúпно z 1500 sirmaki vzdržavali z dobrotnimi dari.

Čiravno so túdi te jako častili grobe mučenikov i ravno zato skrbeli za katakombe ali podzemelska pokopališča i jih ohranjúvali vsikdar v dobrom stani, da bi meli varna zavetja, či bi se začnólo novo preganjanje, itak so se navadno ne slajali v teh prostorih k slúžbi božoj, nego meli so lepe hiže bože nad zemlöv. Bile so velke, včasi prav lepo okinčane, navadno v vekši krščanski hižah, posebno v prostorni dvoranah, štere so imenúvali Rimljanje triklinije, kakše so bile v hišah bole premožni meščanov.

Ali pitao bi znan što, kak je moglo v časih nevarnosti shajati telko ljudi v navadno hižo, da ne bi zbúidili pozornosti nevdórnikov? To je napravila nekša navada pri Rimlanih. K bogatim Rimlanom so hodili vsako tútro ljudje vsakšega stanü, da jih pozdravijo i se priporočijo njúvoj

Hvala Amerikancom. Više naročnine ednoga dolara so nam poslali še 50 centov podpore sledeći darovniki: Törnár Janoš, Prša Matjaš, Hanc Janoš, Farkaš Anton, Lajnar Janoš, Vagner Ana, Gabor Martin, Frank Martin, Žerdin Janoš, Hajdinjak Matjaš, Koroša Janoš, Györköš Franc, Denša Janoš, Žalig Štefan, Tratnjek Jožef, Hozjan Janoš, Fujs Janoš, Lebar Janoš, Tkalec Štefan, Matjašec Marko i Prša Martin. — Na dolar naročnine so dali še dolar podpore: Farkaš Anton, Salay Štefan, Hozjan Martin, Kramar Jožef, Grúškovnjak Matjaš i Salay Janoš. Samo podpore so dali Halas Ana dva dolara, Baligač Matjaš 1 dolar, Schreiber Janoš 50 c., *drúštvo sv. Ivana Krstitela prekmurskih Slovincov pa šestnajset dolarov.* Čurič Ivan je dao na dolar naročnine še dva dolara podpore, Vouri Marko dolar naročnine i Glavač Andraš za lansko leto naročnine *osem dolarov.* Vsem darovnikom srčno hvala izreka Vredništvo Novin i M. Lista.

Kak in gda se bo vršila razdelitev knjig? 13. apr. 1923. je poslao čast. g. I. Godina okoli 8 metrov knjig za prekmurske knjižnice. Knjige so prišle in se nahajajo v Bratonce. — Za razdelitev teh knjig se je ustanovo odbor, šteri je bo delo. Te odbor stoji iz 5 članov. Odbor je skleno, da dobijo knjige: 1. Vsa drúštva, čitalnice, vzgojovalni zavodi, orlovski odseki itd. ki stojijo na krščanskij podlogi i vložijo formalno prošnjo na odbor. 2. Knjige pridejo v last drúštva, čitalnice itd. . . . dokeč obstojajo, zato si naj vsako drúštvo, čitalnica itd. . . . pridene pravilam, da v slučaji razpústa, knjige pridejo nazaj gori imenúvanomi odbori, šteri bo pali skrho, da pridejo do svojega cila i namena. 3. Orlovski odseki samó te dobijo knjige, če nej tam izobraževalnoga drúštva, čitalnice itd. Če se pa ostanđvi drúštvo, čitalnica itd. pride v last drúštva. 4. Vsi, ki prosijo, v prošnjah naj navedejo, kakše knjige želejo meti, s tem pa ne povedano, da bodo ravnok te dobili, nego odbor bo gledao na to. V prošnji, kak prilogo naj po mogočnosti pošlejo seznam že imajočih knjig, da ne dobijo takše knjige, štere že majo. 5. Posameznik ne dobi knjig. 6. Iz šterih knjig je več izvodov, si bo ostale odbor predržao i bo delao na to, da s tistimi ustanovi nove knjižnice po tistih krajih, kje še jih nemajo. 7. Vse dopise ino prošnje se vložijo na g. Herman Ferdo bogoslovca do 20. jun. i to do 15. junija v Maribor, Glavni trg 7. od 15. junija pa Bratonce p. Beltince.

Beltince. I. B. Z tem podpisom je že dvakrat pisao neki gospod v „Mursko Stražo“ proti ednoj beltinskoj gospodičini, ki je stopila v državno službo, da je magyaronka i da bi njoj zeli službo. Prvokrat je Murska Straža objavila njegov dopis v 5. štef, potem že v 7. štef. preklícala, da nej istina. Tomi gospodi še to nej bilo zadosta piše ešče ednok, a „Murska Straža“ ne je objavila njegove neistinske reči, ar so že znali, da s hüdobije dela i ne istinske reči piše. I. B. Vašega imena še zdaj ne bomo vópisali, ar mámo vüpanje, da se poboljšate; túdi nemo odkrivali vaše rane, ar bi znale preveč smrdeti. To vam lahko povejmo, da v svojem oki ne vidite trama, v drugom pa smet opazite. Če vam je ta gospodična kaj zakrivila, iščite na drugi način svojo škodo, ne pa na tak lažljivi način. Ali vas bolij, da je domačinka prišla do ležejšega krúha? To vam naj bo za zdaj zadosta, če nej, bomo vas nači krotili. — Beltinčar.

milosti: prijateli, varovanci, sužnji i drugi. Nešterni so pozdravljali gospodara samo v sprednjoj sobi i so pali ódišli, imenitnejše pa je gospodar zbrao v notranji prostorih okoli sebe. Tak se je zgodilo, da je v kakšo hižo prišlo do sto ljudi, edni naprej, drugi odzaja i nikomi je to ne kaj nenavadnoga bilo.

Vuk i lisjak.

Čúli smo, kak je čarna sužnja podpihúvala Korvina proti kristjanom, štere je túdi sama jako sovražila. Mela je najme ednok gospodinjo, štera se je pokristjanila i zato je podelila vsem sužnjom prostost. Afre ali Zubale (to je bilo njeno prejšnje ime) pa je ne štela óprostiti, ar se joj je ta vidila nevarna zavolo njenoga ognjevitoga značaja; odala jo je zato drugomi gospodari — iz toga izvira njeno sovraštvo do kristjanov.

Reči so ne bile zobston. Korvin je skleno, da bo začno delati, ali čúto se je premalo kúnštñoga za to; iskao si je zato pomagáča. Večkrat je že vidó na pokopališćih i na drugi javni prostorih Fulvija i ga občúduvao zavolo lepoga i bogatoga njegovoga obnašanja na zvünaj i zavolo sladki njegovij reči, ali ne se ga je vüpaó nagučati. Ednok pa zvedí, kaj je Fulvij i kaj je njegovo opravilo. „Kaj pa, či bi se jaz zvezao ž njim?“, si misli, „njegova prebrisanost

Murska Sobotá. Dne 9. majúša 1923. okoli 1/2 12 vüre je prišeo v tajništvo Slov. lúdske stranke v Soboti vučiteo Hočevár Ciril, ki vči deco na lúdskojšoli v Sobóti. Te brezvurni vučiteo je „Orjunec“. Gda je prišeo v gostilno Franca Peterka, je pitao jeli se nahaja v pisarni strankin tajnik g. Švikaršić, ar Hočevár šče taki i skrivaj z Švikaršićom gučati. Med tem časom je prišeo ravno pri vratih g. Švikaršić. Hočevár prosi, či more ž njim med štirimi oči govoriti. Gospod Švikaršić to radevole dovolí, ar si je mislo, da ma z inteligentnim poštenim vučitelom gučati. Ali opraviti je meo z razbojnikom, pretepačom prve vrste srovinom. V pisarni pita Švikaršića, jeli se on more spominjati, zakaj je bio on na višji šolski svet naznanjen. Gospod Švikaršić njemi odgovori, da se ne spominja več, ar je že predugi čas i to túdi njega ne briga. Na to plúsne Hočevár Švikaršića tak močno, da je spadno natla. Taki je šteo Hočevár zbežati pri vratih, ali šče v pravom časi ga zgrabi Švikaršić i ga vzeme na odgovor. Še znani nam Sokol Hočevár je pred svedoki povedao, da je to napravó v čemeraj. Švikaršić ma rane na lici i toži g. Hočevára. Kak je znano, je Hočevár Orjunec, ki si šče tak slavo spraviti, da hodi domo pretepat mirne ljudi. Ka pa pravijo starišje dece, štero vči pretepač? Opozarjamo višji šolski svet na to. Vučitelov Sokolov, Orjünecov ne maramo, najmenje pa pretepačov.

Prekmurski legijonari! Dne 27. maja (v nedelo) predpóldnevom ob 9 vüri se vrši sestanek v Beltincih, v gostilni g. Hubera. Na sestanek (gyülejš) so dužni i túdi strogo obvezni priti vsi oni prekmurski dobrovoljci, šteri so za časa madjarskoga komunizma prostovoljno šli prek na Štajar i so tam vstopili v legijo, narodno stražo itd. Dokumente (potrdila), da je zaistino bio dobrovollec, je prinesiti sebov. Udeležba je obvezna! Pridite! Prekmurski legijonar.

Polovična vožnja za mladeniški shod v Celji je dovolšena na Južnoj železnici: to je od postaj Čakovec in Ljutomer—Radgona—Celje. Nikaj izkaznic je rasposlanih túdi v Prekmurje. S tov izkaznicov kúpi vsaki na postaji kde vstopi celo karto in dá tam pri blagajni karto in izkaznico žigosati (štemplati). V Celji pa karte nesme oddati, ar se bo ž njov zastónj nazaj peltao. Dečki in možje, pridite v vñogom številu na risalski pondeljek v Celje na marijanski shod!

Država.

Vmoro je lastnoga očo v Kamendoh Veljko Andrejič. Za volo imanja je včino to hüdobijo i pred sodom njemi je ne bilo žao za njo. Dobo je dvajseti let teške voze.

Paprika je izdala morilca. Poleg Niša v Srbiji je žena s pomočjov svojega sina Milana z drvaricov razsekala glavo moži. Mrtveca sta zakopala v gredah i žena je drugi den posadila papriko gor. Prišli pa so žandarje. Eden je nekaj brskao po papriki i je najšeo mrtveca. Oba morilca so taki prekdali sodišći.

V vesi Prošnice se je igralo petero dece poleg potoka. Ednomi pride na miseo, da bodo kopali lúknjo pod breg. Resan

i kúnšt bi nadomestila to, ka menjka meni. To bi pa vredno bilo!

Na deseti den sreća na krasni Pompejovi gredah Fulvija i stopi pred njega.

„Kaj bi rad?“ se oglasi tújinec i zaničljivo gleda Korvina od nog do glave, šteri je bio v sirmáškoj, zamazanoj obleki.

„Pogučao bi se rad s teboj v nekšoj stvari, štera bi bila tebi v dobiček i meni.“

„Da bo tebi v dobiček,“ odgovori Fulvij, „to rad vörjem, ali meni?“

„Fulvij, jaz sem odkritosrčen človik i ne poznám lepi i sladki reči, naj ti zato pravim naravnoč: ti i jaz sva ednoga kopita.“

„Kaj, predrznež?“ Zakriči čemeran Fulvij, postane rdeći i njemi zagrozi.

„Či mi zato kažeš pesnice,“ odgovori mrzlo Korvin, da vidim tvojivi nežnivi roki i zlate prstane, le kaže je; či se mi pa misliš protiti, jih bole skrjž za hrbtom — lepše bo to za tebe.“

„Na kratci povej! Kaj ščeš? Kaj misliš s tem, da sva oba ednoga kopita?“

„Nikaj drugoga, kak samo to,“ zašepeče Korvin, „da si ti zalezovalec i skrivni tožiteo.“

„Fulvij se za nekaj časa prestraši, ali včasi pride k sebi i pravi: „Odked si jemleš pravico, da me tožiš tak grdi dejanj?“

Dale.

so začnoli vsi pridno kopati. Ali naednok se zruši zemlja i ji vseh pet pokople. Starišje sò vseh samo pet mrtvi izkopali.

Smrt zavolo straha pred porodom. V vesi Gračanici je žena tamkajšnjega trgovca mela poroditi 11. dete. Ali zavolo straha pred porodom je ne mogla jesti ne piti. Nekaj dni pred porodom pa, gda je moža ne bilo doma, se je svetejšnje oblekla. Nato je zgonila deco vùn se igrat, sama pa se je v hiži obesila. Mož pride domo i deca bižijo proti: „Atek, njemi kričijo s radostjov, mama so pa tak veseli, v svetešnje obleko so se oblekli.“ Oča resan idejo v hižo i vidijo, da je žena mrtva visila.

Umor katoliškoga duhovnika. Iz Mukačevo poročajo, da so župnika Hugoja Besser zgrabili i ga na nesmiljen način bujli. Žandarje so izsledili morilce. Cela ves je bila tak razburjena, da se je žandarom komaj posrečilo obvladati lüstvo, da so ne spoklali ciganov.

V Sarajevi so Orjunci bujli ravnatela „Savez hrvaški zadrug,“ g. Sočo.

Srebrne peneze tak 8 kio je najšeo železniški uradnik v prvom razredi na vlaki iz Zagreba v Ljubljano. Ar so zgubitela dozdej ne najšli i či ga do 15. majuša ne najdejo, bo peneze dobo tisti, ki jih je najšeo.

Človek na vrhi torma. V nedelo, 23. aprila so v Zagrebi na največjoj cerkvi zapazili človeka tijan gor pri križi na torma, gde je telovado: stao je na ednoj nogi, dol ščučavao i gor, na zadnje pa si je seo na križ, si je napravo cigareto i jo mirno pokado. Vse puno lüstva je prišlo vküp, da so ga gledali. Takša gnjača je nastanola po vulciah, da so policaji meli dosta dela ž njimi. Zato so v torma počakali korajžnoga telovadca i gda je za par vür prišeo dol, so ga zgrabili i odpelali na počitek v vozo, ar je s svojov telovadbov delao nered po vulciah. — Piše se Štefan Kosinj, je 21 let star. Pravo je, da je zato šo gor, ar njemi je nikaj ne mamica i bi ednok rad vido lepi Zagreb iz torma dol.

Svet.

Opica zaprla tovaja. Nekša družina na Angleškom je mela opico. Mož i žena sta večer odišla vùn. Gda sta prišla o ponoči domo, sta najšla doma vse odpreto. Opica je stala pred vratami pri kamri. Skoči proti gospodari, ga zgrabi za rokav i ga žene v kamro, gde je gospodar najšeo tovaja, šteri ga je za božo volo proso, da ga naj ne strelji. Prle kak so tovaja žandarji odpelali, je povedao, da je komaj stopo v hižo, da bi ropao, je že nekdo zakleno dveri. To je napravila pametna opica, štera se je te postavila pred dveri za stražo.

Na Angleškom so šteli prepovedati točenje alkoholni pijač, ali samo 40 jih je bilo zato, 236 pa proti.

785 milijonov koron vrednosti v džundžah je bilo vkradjeno te dni grofici Hildi Nako med potjo iz Budapešte v Beč.

Od meseca novembra toga leta dobijo lejko Amerikansko državljanstvo tüdi tisti Amerikanci, šteri so ga med vojno ne šteli sprijeti, da ne bi šli v vojsko.

Iz Švicarskoga poročajo, da so te dneve najšli na smetišči med poginjenimi mačkami mrtvo telo večkratnoga milionara Štauffera. Bio je 66 let star i strašno skopi človik. Kama pela prevelka skopost!

Ples. Amerikanski listi poročajo iz New-Yorka, da je več plesalcov mrlo v vganjanji. Eden je plesao 78 vür, naednok pa je spadno ta mrtev. Najduže je plesala miss Jane Cully iz Clevelanda, 90 vür i 10 minut.

Podrugi den v zraki sta bilate dni Reagy i Kelly z zrakoplovom. Vsikdar

kaj novoga se najde. Ne bo dugo i bo prišeo čas, da bodo lüdje letali. Že zdaj pravijo, da se bo v bodočnosti več vozilo i delalo v zraki, kak na zemli.

Na otoki Koreji na Japanskom je bio tak velki viher, ciklon imenüvan, da je zdigno celo goro vode na otok. Več kak 400 ribičov se je vtopilo.

Slovenci morejo na Italjanskom davke plačati, či majo slovenske napise na trgovinah.

V Londoni na Angleškom je te dni Miss Alma plesala 50 vür tak, da je nikaj ne henjala. Stara je 32 leti. Med plesom je jela samo grozdje, da se je okrepčala. Mela je sedem plesalcov, igrali sta dve godbi i eden gramofon.

Na Polskom morajo služiti tüdi ženske kot pomožna moč v vojni od 20. do 40. leta.

Kak je mro rusoski casar? Nikola II. i cela njegova casarsa družina so bili 16. julija 1918. leta na Rusoskom v Jekaterimbürgi vsi postrelani. Mrtvece so odnesli v log i so jih zežgali.

V Avstriji so te dneve vkradnoli — železniško progo (železnico). To so künštntovaje!

Domača politika.

Jako želno smo pričaküvali, kak de se nam godilo po volitvah. Tak smo bili že nezadovolni. Penezi naši so šli dol, draginja pa gor; dače so se samo zdigavale, nam se je pa či duže slabše godilo. Pravili smo i se tolažili, da bo že bole po volitvah. Resan; volitve so minole, i ka vidimo? Ravnotak je kak je bilo, šče skoro vekša draginja. Ali so nam zato kaj pomagale volitve? nam pomaga kaj politika? — Ja, jako dosta nam pomaga. Inda smo ne znali, ka je to politika. Vnogi ešče zdaj ne vejo. Zato, da mo vsi znali, naj bo tü povedano, da je politika nikaj drugo ne, kak skrb za državo. Zato lejko pravimo, da je vsakši človik politik, šteri kajšte dela za dobro, za napredek, za srečo države i državlanov. Zdej znamo, zakaj od politike tak radi čüjemo, kak radi bi zvedili vsigdar, kakša je naša politika, ar s tem znamo, kak se nam godi ali se nam bo zgodilo. Ar pa celo državo vodi vlada, vladó pa podpirajo ali se pa bojüjejo proti njoj poslanci, zato je politika takša, kakša je vlada. Nam se dobro ali slabo godi, či je vlada poštena ali nepoštena. — Kak že znamo, se nam je tri zadnja leta preci slabo godilo, (kak skoro v vseh drugi državah), ar je vlada bole gledala samo za sebe, za svoj žep. Ta tri leta so bili na vladi demokratije, šteri so se dali voditi, od neštetni bogatašov v Beogradi. Tem bogatašom so davali demokratije dovoljenja za izvažati iz naše države v druge i od tam pa drugo blago notri voziti. Tej bogatašje so pri tom služili milijone, šteri vnogo je šlo v dedemokratiški žep. Pri tom so demokratom pomagali radikalci i samostojneži (Pucelji). Ali radikalci so se na zadnje itak streznili. Vidili so, da tak samo lüstvo trpi, i se samo neštetnim bogatašom dobro godi. Zdej razmimo, zakaj je bilo pri nas slabo. — Zato so radikalci že v zimi vövrgli z vlade demokrate i so razpisali volitve. Pri teh volitvah so samostojneži scista propadnoli, demokratije so pa samo pou telko poslancov dobili kak prle. Ar so se demokratom strašno skomine vrtele po vladi, so šteli meti tüdi zdaj v rokah vlado, či bi kelkošte koštalo. Znali so dobro, da bi jim beogradski bogatašje itak stokrat telko dali zato. Gda so demokratije vidili, da vse vküp nikaj ne pomaga, ar so radikalci ešče itak pošteni, so spravili vküp društvo. Imenüje se Orjuna. To društvo ma cio:

demokrate spraviti na vlado s pomočjov orožja. Po celoj Jugoslaviji so tej demokratski Orjunci i bijejo vse prek što je ne demokrat. Takše Orjünce mamó tüdi v Soboti i Lendavi. Ali tüdi Orjunci nedo pomogli demokratom do vlade. Cela naša politika se je dozdej sukala okolik toga: ali do meli vlado v rokah demokratije ali ne. Posrečilo se nam je demokrate vö vrčti i zdaj se komaj začne s popravlanjom tistoga, ka so demokratije pokvarili i zapravili. Kak se nam to posreči, bomo že vidili, ali dozdej smo dosta dosegnoli že s tem, da smo demokrate vö z vlade pomeli.

Svetovna politika.

Či je domača politika skrb za domačo državo, to je, či se vsakša država briga samo za svoje i za vse svoje državlane, te bi svetovna politika mogla biti: skrb za celi svet. Mogla bi biti edna vlada, štera bi vodila celi svet, vse lüstvo. Bog zna, či bi nam te bogše bilo, či te ne bi bilo bojne. Istina je zdaj ta, da takše vlade nega, štera bi vladala celi svet. Istina pa je, da ravno zdaj po svetovnoj bojni, so začnoli jako misiiti tüdi na to i na Švicarskom je že nekaj takšega, štero se pa ne imenüje svetovna vlada, nego društvo narodov. To društvo ma cio, da bi vse države na sveti, vse narode združilo v edno družbo. Vsakša država bi mela v tom društvi ednoga ali dva svojiva človeka, šteriva bi tam zastopala svojo državo. To bi bilo resan nekaj lepoga, ar tak niedna država ne bi mogla drugoj bojne napovedati. Či bi štera država štela proti drugoj iti, bi včasi vse druge države bile proti: bi pomirile sovražnike. Ali dozdej je to društvo narodov jako slabo. Največ kviri njegovó delo to, da je po svetovnoj bojni niedna država ne zadovolna. Ne so zadovolni zmagovalci, šče menje pa premaganci. Vsakša država bi rada vekša bila, bi rada svoje meje ešče bole raztegnola. Kak vidimo zato bo ta nezadovolnost pripelala ešče do vekše svetovne bojne, kak je bila ta. Gda bo to, toga nišče ne ve, ali prišle bo do toga. Mi se ga mogoče ne bomo včakali. Da se bar ne bi!

Pa tüdi tak močne države nega na sveti, da bi ona sama vodila svet. Je pa več jako močni držav, štere se vganjajo v tom, štera bi bila najbolje močna. Te države so: na prvom mestu: Zedinjene države v Ameriki, mi pravimo na kratko samo Amerika; na drugom mestu Angleška, na tretjem Francoska, na štrom Japonska i bi lejko pravili tüdi na petom Italjanska ali ta je že bole mala. Jako močne so pa ešče izda Rusoska, Nemška i Törška. Tevi dve zadnjivi sta bile v svetovnoj bojni premaganivi od prejšnji, Rusosko pa so bolševiki vničili. Prvi pet držav kak zmagovalke, so se vrgle zdaj na premagane kak zverina na svojega premagana sovražnika. Razdelile so si med seboj vnoga posestva od premagani (kolonije, otoke), okrožile so jim meje i zdaj ji šče gospodarsko cečajo. Vsakša bi rada bila kak najbogatejša. Na sveti pa pri bogastvi, velkom gospodarstvi največ pomagajo rüde: premog, (štanjkol) petrolij i druge. Ar pa v vsakšoj državi nega vseh teh rüd ali pa nega zadosta, si vsakša država prizadevle, da bi si jih spravila, kakšte ži te. Zato je zasela Francoska velki deo nemške zemle, štera se imenüje Porurje, ar je tü dosta rüd. Zato se vganjajo med seboj Francoska, Angleška pa tüdi Amerika i Rusoska, štera bi za sebe pridobila Törsko, ar je tam dosta petrolija. Kak vidimo, ves svet se süče okolik toga, kak bi si vsakši, vsakša država pridobila bogastvo i zadovolnost.

Na prodajo je en Wolf-vrsté parni lokomobil 17. Hp. iz leta 1908. še dobro ohranjen. Na pogled je v Žizkovci p. Vratišinec.

Eladó egy Wolf-féle heissdampf lokomobil 17. Hp. 1908.-beli kütünő állapotban üzemben megtekinthető. Zsuzskovec p. Vratšinec.

Naročte si „Novine!“

Gospodarstvo.

Naše gospodarstvo.

Nas menše ljudi v Slov. Krajini posebno veselji, čí kaj čujemo od gospodarstva. Vej je to naše vsakdanešnje delo, trüid i vsakdanešnja skrb, kak si vrediti doma gospodarstvo, kak obdelavati pole, kak ravnati s senožitjov i kak z logom, da nam bo donášao kak največ dobička. Radi si pogučavlemo od cene, kak je draga živina i vsakdanešnje potrebsčine. Pri tom nam pa malo pride na misel, da bi se pogovarjalo tudi z drugim prijatelom, šteri bi nas ravnatak navčo, kak starejši, izkušenejši kmetje i to je dobra gospodarska kniga i časopis (novine).

Pri vsakdanešnjem gospodarstvu, čí je ravno kakšte malo, se vse süče okolik ednoga pitanja: kak priti do toga, da nam bo pole, travnik, log, grede i živina kak največ notri prinesla. Ka nam pomaga noč i den delati i se mantrati, čí vidimo da je zaman naš trüid, da nemamo nikšega ali samo mali dobiček od vno-goga trüida. Vsakši želi, da bi meo dosta dobička na blagi, šteri pa küpi, bi pa opet rad vse fal küpo. Razmi se, da to tak nemre biti, da bi človik samo fal küpüvao i drago tržo. Zato se ljudje na sveti delijo na štiri vrste ali mogoče na pet celo na šest, ali dve zadnjivi vrsti sta že ne tak važnivi. Te vrste so: pole-delavec (kmet), obrtnik (mešter), tovarniški delavec (šteri v fabrikah delajo i uradnik ki po uradih, v kancelarijah delajo). Kak peto vrsto bi računali služabnike (hlapce) i na šesto mesto bi djali tiste, šteri samo jejo, pijejo i se lepo oblačijo, ne delajo pa nikaj. Ne, takši pri nas več nega dosta pa tudi v drugi državah jih več nega vno. Dnesden vala za vsakoga človeka: što ne dela, naj ne jej. Vsakši more delati, vsakši se trüiditi, da se preživi.

Iz teh štiri ali peti vrst ljudi se vidi, da kmetje, poledelavci mamó živčž, hrano, mi pripravlamó krüh i tak hranimo celi svet, mi povlemo živino, štera je tudi jako važna za prehrano sveta. Naše delo se vrši, mi delamo pod slobodnim suncom, na lepom čistom zraki. Nišče nam nemre braniti toploga sunca, čistoga zraka, zlate slobode. I to je tak velki dar boži, da so naši trüidi od zajtra do večera nikaj ne proti tem dobrotam. Idemo delat na pole i pravimó: to je moja njiva; idemo kosit na travnik i znamo, da idemo na svoje; pridemo v log i tam nas pozdravljajo naše ptičice, nam zeleni drčvje, nam cvetejo rožice. Pa čí idemo ravno drugim pomagat delat, nas razveselüjejo lepe pesmi, šteri nam nišče nemre zabraniti. Prostost, sloboda, pesem, zlato sunce, čisti zrak, veselje i radost so plačilo za naš trüid. I to je pravo življenje, vredno človeka. Skoro bi pravili, da nas má Bog najraj. Vej nam On davle vreme i dešč, celo letino, ki je že potem dobra ali slabša, a tak slaba, da se ne bi mogli preživeti pa skoro nigdar ne. Ali vno-g-vno-g-vno-g je od nas odvisno, čí je letina dobra ali slaba. Zakaj i kak, od toga drugoč.

Cene silja: pšenica meter 1820 koren, ječmen 1260, oves 1140 kuko ca 1000, beli grah 1980, pšenična mela prva 2700, pšenična mela druga 2660, pšenična mela tretja 2540, otrobje 580 K.

Cene živini: prasci 5 do 6 tjednov stari od 600 do 1000 K; 7-9 tjednov stari 1200-1600 K; od 3-4 mesece stari 2000-2400 K; od 5-7 mesecov stari 3500-4600 K; od 8-10 mesecov stari 4800-5600 K; od 1 leta 6500-7000. Na živo vago svinje od 90 do 100 K; jünci od 50-60 K, krave od 44-52 K, teoci od 60-82 koroni kila.

Mast 180-200 koron kila, bilice po 4 korone.

Vrednost peněz. 1 Dolar 384 K, 1 francuski frank 26 K., 1 česka krona 11-11.64 naših kron, 1 italijanska lira 19 K., 1 dinar 50-53 vogrskih kron, 1 dinar 750-800 avstrijskih kron. Dinar je notirao v Cürihi dneva 15. majaša 5.80, to je, da za naših 100 Din., dobimo 5.80 švicarski frankov.

Teštament ali kak moremo teštament delati.

Teštamenti na kmetih so navadni i jako lehkí. Paziti moremo samo, da zapüstnik dela teštament samo od svojega imanja i da ne meša v teštamenti tudi imanja svojega zakonskoga tovariša ali tovarišice, da je vsebina teštamenta jasna i da se nemre razmiti na dva načina, da nega v njem takši pogojev, šteri so nemogoci ali po zakoni nedopüstni. Takši teštamenti bi bili nevalani. Nevalani bi bic na prilko teštament, v šterom se imenüje öröčnik pod pogojom, da

naj vsikdar sovraži sosida i da njemi nikdar ne sme odpüstiti žalitev i tožb.

Kak smo že povedali, se ne sme zdrüžiti v eden teštament dva. Samo mož i žena smeta napraviti vküp eden teštament. Itak pa ne priporečamo takših teštamentov brez pomoči pravnoga zastopnika, ar so z napravo zdrüžene težkoče.

Povedali smo že tudi, da se sme vsakši teštament razvelaviti od zapüstnika. Poleg toga pa pozna naš zakon ešče dedne pogödbe (ne pa tudi volilne pogödbe), s šterimi si dve osebi (peršoni) edna drugoj ali pa vsakša vsakšoj oblübita vso öröčino ali pa deo nje (polovico, tretjino itd.). Pogödbe s šterov bi se oblübila le gotova stvar iz zapüščine (volilna pogödba), zakon ne pozna. Dedne pogödbe lahko skleneta samo zakonskiva (mož i žena), nišče drugi ne. Takše dedne pogödbe morejo biti napravlene v formi notarijušovoga pisma, ovak so nevalavne. Dedne pogödbe so, se razmi, pogödbe i kak takše, se ne smejo več nazaj vzeti. Edna oseba, stranka ne sme odstöpiti.

Inači se smejo vse zadnjevolne naredbe ali teštamenti nazaj vzeti, to je inači napraviti. Čí pa šče što nepreklicno i za sebi obvezno komi zročiti kakšo gibajočo ali negibajočo stvar tak, da jo dobi tisti, komi je namenjena, po dogovori i nepreklicno komaj po smrti zapüstnika, te trbej napraviti notarijuško pismo od darilne pogödbe, čí se pripeti smrt. V kakšoj drugoj formi, kak notarijuškoj so darilne pogödbe za slučaj smrti nevalane.

Ravnatak so nevalane dedne odpovidi, štere nemajo forme notarijuškoga pisma. Na kmetih se dostakrat dogaja, da izplačajo starišje sina ali hčer, štera ide od hiže. Dajo njemi öröčino naprej ali v penězih ali v gibajočem ali negibajočem tak, da je s tem popunoma izplačani i da nema od starišov nikaj več dobiti, niti dokeč živijo niti po smrti. Delajo se pa takše pogödbe navadno doma pred svedoki ali samo ustmeno ali pismeno. Takše ustmene ali pismene pogödbe so pa nevalane. Zakon zahteva, da se morejo napraviti pred notarijušom, ar ovak misli, da so stranke ne mele zadosta resne vole odpovedati se naprej svojoj öröčini. Ar so brez notarijuša napravlene takše pogödbe od dedne odpovedi nevalane, sin ali hči, šteriva sta že izplačana od starišov, itak lahko po smrti starišov zahtevata ešče öröčino. Sin ali hči bota lahko tak pošteniva, da ostaneta pri svojoj besedi i da ne bota po smrti starišov nikaj neč zahtevala. Inači pa je, čí je izplačani sin ali hči mro i zapüsto ešče malo deco. Varuh (tutor) dece se more postaviti na zakon i zahtevati za nedoraščeno deco ešče öröčino po mamicí ali dedeki. Tak bo öröčnik, šteromi sta stariša namenila svoje imanje, mogočo izročiti i prepüstiti že izplačanoj starišovoj deci ešče drugo öröčino; tisti pa šteromi sta stariša zročila nad živimi svoje imanje, bo mogočo že izplačanim bratom i sestram ešče izplačati öröčino, štero bodo pri šacali, samo zavolo toga, ar dedna odpoved nema zakonske moči.

Pošta.

Gašpar Jožef. Čepinci. Plača 25 Din. Zato ka dobi tudi kalendar. Če nešče kalendara, te samo 20 Din. — **Kolmanko. Korovci.** Novine smo dotičnami stavili. Oglasi v Novinah spadajo med najfalejše. Davčni urad potegne v kraj takso, štampar plačo za štampanje, fabrika za papir, uredništvi pa ostane dostakrat dug ali pa samo kakša drobtinica. **Cankovčar.** Gospoda Mitnjeka so ravno tam bujli v tistom Burgenlandi, kak Patakija. Fare neso preveč razdaljene. — **Maučec. Lipovci 111. Farkaš Ignaca mati Beltinci.** Proso sem za vašiva sina, ka odnešeno obleko nazaj dobita. Naj mi pa daša ešče glas, gde njima je obleka odnešena, jeli na poti, ali z magazina ali na postaji. Ve njima sem tudi pisao. — **Štefan Cipot, trgovec. Turnišče št. 10. Anton Bokan, Gradišče št. 6. Ivan Antalič, trgovec, Vuča Gomila št. 87. Majcan Leopold i Janoš, Rankovci št. 11. Ivan Fartelj Moravci.** Prosijo vas naš g. poslanec Klekl, da njim naznanite v Belgrad (parlament, jugoslovenski klub) kak so vaše prošnje rešene pri generalnoj direkciji carin.

Sprejemem takoj ali malo pozneje

vajenca (inaša)

za dimnikarsko obrt.

Hrana in stan v hiši. Obrniti se je na **VIKTOR MAJZELJ, dimnikarski mojster** — v Dol. Lendavi. —

Naznanje

vsem onim, šteri se spravljajo k zidi, prle kak bi si prskrbeli,
Cement, Vapno, Železne nosilce,
(Traverse) **Okove (Spolarijo) in Šte-**
dilnike (Sparherde)

naj se obrnejo k meni, nadale pripo-
račam: Dobropoznate moje specialne
Garantierane kose, vsakovrstno orodje
(šker) za les pa za železo obdelavati.
Jako točna in poštena podvorba.

Trgovina z železom

Jožef Toplak prle Marton Kálmán
Dolnja Lendava, Glavna ulica 67.

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n/Orl, Česka ustanovljeno l. 1810. pošilja v predbroj kakovosti vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike, antipendije, cerkvene bandere, drüštvene zastave predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal popravijo. Kelihi se za ceno od 300 Din. naprej pozlatijo. Vse reči se bodo brez carine dopušljale. Za celo Jugoslavijo je zastopstvo pri:

JAROSLAV NEŠKUDLA,

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

NEMECZ JANOŠ

BAUTOŠ

v MURSKOJ SOBOTI

odáva

vsefelé železo,
obijanje za rame,
glažojno.

Mašine

za šivanje, sejanje, slamorezanje pa tudi
za mlatiti
po niskoj cejni.

HRANILNICA

(Takarékpénztár)

v MURSKI SOBOTI

prodaja svojo hišo na glavnem

trgu v Murški Soboti (Bergerjevo hišo)

in svoja dva travnika ob Lendavi.

Pojasnila dajeta gg. Josip Benko,

trgovec in Dr. Ferdo Černe, odvetnik,

oba v Murški Soboti.

K odaji hiša i posestvo.

V DOLNJEM LAKOŠI poleg dolnjelendavskoga kolodvora
je k odaji

eno lepo posestvo in hiša. Posestvo stoji približno iz 5 oralov zemlje, senožati i sadovnjaka. Hiša je zidana i s črepom pokrita, stoji iz 2 sobi, kühnje, kleti i pivnice kak gospodarsko poslopje. Natančnejša pojasnila dá KAROL HORVAT bivši notariuš v ROGASOVCI kak tudi v D. Lakoši nahajajoči se lastniki.

Ház és birtokeladás.

DOLNJA LAKOSBAN a dolnjelendavai vasutállomás közelében levő özv. Horváth Vendelné-féle, téglából épült, cseréppel fedett 2 szoba, konyha, előszoba, kamra és pincéből álló lakóház gazdasági épületekkel valamint a hozzátartozó kb. 5 hold szántó, rét és telekkel valamint a legelő illetőséggel együtt örök áron eladó. — Értekezni lehet és bővebb felvilágosítást ad HORVÁTH KAROLY körmegyző ROGASOVCI (Sv. Jürj) Prekmurje, valamint D. Lakosban tartózkodó tulajdonosoknál.